

UVODNI BIBLIJSKI REDCI

Drugo tromjesečje 2023.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, temelje se na riječima
Duha proroštva iz knjige Ellen G. White,
Upoznajmo Krista, Znaci vremena, Zagreb 2018.
Neka ove nadahnute i poučne misli,
uz nekoliko prethodnih riječi pozdrava i dobrodošlice,
posluže kao uvod u bogoslužje.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2023.
Za internu uporabu

1. travnja 2023.

Čudesna ljubav

“Da, Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni.” (Ivan 3,16)

Pošto je započeo rad na čovjekovom otkupljenju, Otac nije stedio ništa, koliko god Mu drago bilo, što je bilo nužno za dovršetak Njegovog djela. Stvarat će prilike za ljude; izljevati će na njih svoje blagoslove; gomilat će naklonost za naklonošću, dar za darom, sve dok cjelokupna riznica Neba ne bude otvorena za one koje je On došao spasiti. Pošto je sakupio sva bogatstva svemira i otvorio sve izvore svoje božanske naravi, Bog ih je sve dao na upotrebu čovjeku. To su bili Njegovi besplatni darovi. Kakav ocean ljubavi, poput božanske atmosfere, kruži oko svijeta! Kakva je to ljubav da vječni Bog uzme ljudsku narav u Osobi svojeg Sina i ponese i uzvisi Ga do najviših nebesa!

Svi stanovnici Neba promatrali su s velikim zanimanjem rat koji se odvijao na Zemlji koju je Sotona prisvojio kao svoj posjed. Svaki trenutak bio je ispunjen vječnom realnošću. Kako će se sukob završiti? Anđeli su tražili da se otkrije Božja pravednost, da se podigne Njegov gnjev protiv kneza tame i njegovih sljedbenika. Ali, gle, prevladala je milost. Kada je Božji Sin mogao doći na svijet da ga osudi, došao je kao pravednost i mir kako bi spasio ne samo potomke Abrahama, Izaka i Jakova, nego i cijeli svijet — svakog Adamovog sina i kćer koji će povjerovati u Njega kao Put, Istinu i Život. Kakav primjer Jahvine ljubavi! Ovo je ljubav bez premca. (*Youth's Instructor*, 29. srpnja 1897.)

Naš Otkupitelj odlučio je da se zahvaljujući Njegovoj zasluzi Božja ljubav prenese na dušu koja vjeruje u Njega. Kao i naš život, životna snaga Božje ljubavi kruži kroz svaki dio naše naravi da bi mogla prebivati u nama, kao što prebiva u Isusu Kristu. Ujedinjeni s Kristom živom vjerom, Otac nas voli kao članove Kristovog tajanstvenog tijela, čija je proslavljena glava Krist. (*Letter 11*, 1892.)

8. travnja 2023.

Izak — slika Krista

“Vjerom je Abraham, kad je bio stavljen na kušnju, prinio Izaka, i taj koji je jedinorođenca prinose bio je onaj koji je primio obećanje, kojemu bijaše upravljena riječ: Po Izaku ćeš imati potomstvo.” (Hebrejima 11,17.18)

Bog je zatražio žrtvovanje Izaka da bi prikazao žrtvovanje svojega Sina. Izak je bio slika Božjeg Sina koji je prinesen kao žrtva za grijeh svijeta. Bog je želio pokazati Abrahamu Radosnu vijest o spasenju ljudi. ... Na osnovi svojeg iskustva mogao je razumjeti koliko je bila velika samopožrtvovnost vječnog Boga kada je dao svojega Sina da izbavi čovjeka od propasti.

Za Abrahama nijedna druga duševna muka nije se mogla usporediti s onim što je proživio dok je izvršavao zapovijed da žrtvuje svojeg sina. ... Slomljena srca i drhtavih ruku on uzima oganj, dok Izak pita: “Evo oganj i drva, ali gdje je janje za žrtvu paljenicu?” (Postanak 22,7 — Šarić) Ali ne, Abraham mu ne može sada to reći! Otac i sin grade žrtvenik i približava se taj užasni trenutak kada Abraham treba reći Izaku ono što mu je razdiralo dušu tijekom cijelog tog dugog putovanja — da je sam Izak žrtva. ... Sin se pokorava žrtvi jer vjeruje u čestitost svojeg oca. Ali kada je sve spremno, kada su vjera oca i čestitost sina pod najjačim pritiskom, Božji anđeo zaustavlja Abrahamovu podignutu ruku i kaže mu da je dosta. “Jer sada znam da se ti bojiš Boga kad mi nisi uskratio svojega sina, jedinca svojega.” (redak 12 — Šarić) (*Youth’s Instructor*, 1. ožujka 1900.)

Naš nebeski otac predao je svojega voljenog Sina agoniji raspeća. Legije anđela bile su svjedoci poniženja i stradanja duše Božjeg Sina, ali im nije bilo dopušteno da se umiješaju kao u slučaju Izaka. Nije se čuo nijedan glas koji bi zaustavio žrtvovanje. Božji ljubljani Sin, Otkupitelj svijeta, bio je vrijeđan, rugali su Mu se, bio je ismijavan i mučen sve dok nije pognuo glavu i umro. Kakav nam veći dokaz božanske ljubavi i sažaljenja može Vječni dati? “On koji čak nije poštedio vlastitog Sina, već ga predao za sve nas, kako nam neće dati sve ostalo s njime?” (Rimljanima 8,32) (*Signs of the Times*, 1. travnja 1875.)

15. travnja 2023.

Krist — tajanstvene ljestve

“I usni san: ljestve stoje na zemlji, a vrhom do neba dopiru, i anđeli Božji po njima se penju i silaze.” (Postanak 28,12)

Jakovljevo iskustvo kada je otišao od kuće i kada su mu pokazane tajanstvene ljestve ... trebalo ga je poučiti o velikoj istini u vezi s planom spasenja. ...

Ljestve prikazuju Krista. On je kanal komunikacije između Neba i Zemlje, i anđeli idu gore-dolje u neprekidnom odnosu s palom vrstom. Riječi koje je Krist uputio Natanaelu bile su u skladu sa slikom ljestava, kada je rekao: “Zaista, zaista, kažem vam — nadoda Isus — vidjet ćete otvoreno nebo i anđele Božje gdje uzlaze i silaze nad Sinom Čovječjim.” (Ivan 1,51) Ovdje se Otkupitelj predstavlja kao tajanstvene ljestve koje omogućavaju komunikaciju između Neba i Zemlje. ...

Time što je postao čovjek, Krist je čvrsto postavio ljestve na Zemlji. Ljestve dopiru do najviše točke na Nebu i Božja slava sjaji s vrha i obasjava ih cijelom dužinom, dok anđeli uzlaze i silaze s porukama koje Bog šalje čovjeku s molbama i hvalama koje čovjek upućuje Bogu. ... U Jakovljevom viđenju bilo je prikazano jedinstvo ljudskog i božanskog u Kristu. Dok su anđeli silazili i uzlazili po ljestvama, Bog je prikazan kako gleda dolje s naklonošću na sinove čovječje zbog zasluga svojega Sina. ...

Vječni život ne dobiva se lako. Trebamo napredovati sa živom vjerom, penjući se uz ljestve prečku po prečku, razmatrajući i poduzimajući potrebne korake; a opet moramo razumjeti da nijedna sveta misao, nijedno nesebično djelo ne može poteći iz nas samih. Jedino po Kristu može postojati ikakva vrlina u čovječanstvu. ... Ali iako ne možemo činiti ništa bez Njega, možemo učiniti nešto u vezi s našim odnosom s Njim. Ni u jednom trenutku ne smijemo popustiti svoj duhovni stisak, jer mi neprekidno visimo između Neba i Zemlje. Moramo se držati Krista, penjati se uz pomoć Krista i postati Njegovi suradnici u spašavanju svoje duše. (*Review and Herald*, 11. studenoga 1890.)

22. travnja 2023.

Kristov prvi dolazak najavljen

“Vjerom Mojsije, kad odraste, odbi da ga nazivaju sinom faraonove kćeri. Radije je odabrao da bude zlostavljan zajedno s Božjim narodom nego da ima časovito grešno uživanje.” (Hebrejima 11,24.25)

Dok je [Mojsije] sjedio pod samom sjenkom prijestolja, Božji Duh potaknuo je njegovo srce da podigne pretežak teret koji je potiskivao njegovu braću u najniži oblik poniženja i ropstva. Njegovo srce slamalo se zbog tuge, kao da je on sam bio u ropstvu praveći opeke, dijeleći njihovo poniženje. Oni su bili robovi, patili su pod okrutnim bičem. Egipćani su ih vrijeđali i omalovažavali, počevši od faraona pa sve do najnižeg sluge.

Ali Gospodin je odvojio Mojsija koji će osloboditi porobljeni narod, i nakon četrdeset godina izgnanstva, pod Božjom rukom bio je spreman za rad. Razumijevajući zlo stanje svojih sunarodnjaka, znajući koliko njih je izopačeno i nerazumno, shvaćajući da ga mogu izdati, svejedno je razmatrao na koje sve načine može izvršiti njihovo oslobađanje iako je mislio da je on sam propustio sve mogućnosti da bude to sredstvo. Ali u grmu koji gori i ne sagorijeva, Bog je predstavio sebe i izabrao Mojsija da bude Njegov predstavnik. ...

Mojsije je surađivao s Bogom. Znao je da će prijezir, mržnja, progonstvo i možda smrt biti njegova plaća ako bude imao bilo kakvog udjela u rješavanju problema hebrejskih robova. ... Bio je vrlo omiljen kao vojskovođa faraonove vojske i znao je da će sada o njemu kolati glasine i da će ga lažno optuživati, ali je “sramotu Kristovu smatrao većim bogatstvom od egipatskog blaga” (Hebrejima 11,26). Odbacio je mogućnost da postane faraon i preuzeo teret svojeg zarobljenog i ugroženog naroda. (*Letter 116*, 1896.)

Bog [je] izabrao Mojsija da slomi jaram ropstva nad sinovima Izraelovim i da svojim djelom bude predlika Kristovog prvog dolaska kad će slomiti Sotoninu moć nad ljudskim rodом i izbaviti one koje je zarobio svojom silom. (*Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 1, str. 256)

29. travnja 2023.

Udarac po stijeni

“Gle, ja ću stajati pred tobom tamo na stijeni na Horebu; a ti udari po stijeni, i iz nje će poteći voda, pa neka se puk napije. Mojsije tako i učini starješinama Izraelovim naoči.” (Izlazak 17,6 — Varaždinska Biblija)

Iz stijene koju je Mojsije udario prvi put potekla je živa voda koja je osvježila Izraelce u pustinji. Tijekom svih lutanja, kad god je bilo potrebno, čudo Božje milosti opskrbljivo ih je vodom. ... Krist je bio taj koji je silom svoje riječi činio da Izraelu poteče živa voda. “Pili su, naime, iz duhovne stijene koja ih je pratila, a ta stijena bijaše Krist.” (1. Korincanima 10,4) On je bio izvor svih tjelesnih kao i duhovnih blagoslova. Krist, istinska Stijena, bio je s njima tijekom svih lutanja. “Nisu žedali dok ih je kroz pustinju vodio; iz stijene je za njih vodu izbio, rascijepio je pećinu, i potekla je voda.” “Hrid rascijepi, i provri voda, pustinjom poteče kao Rijeka.” (Izaija 48,21; Psalam 105,41)

Udarena je stijena bila slika Krista, a pomoću tog simbola podučavane su najdragocjenije duhovne istine. Kao što je životodavna voda tekla iz stijene, tako iz Krista koga “Bog bije”, kojeg “za naše grijehе probodoše” (Izaija 53,4.5), teče rijeka spašenja izgubljenom ljudskom rodu. Kao što je stijena bila jednom udarena, tako je i Krist “prinesen samo jedanput da uzme grijehе sviju” (Hebrejima 9,28). Naš Spasitelj nije trebao biti žrtvovan po drugi put, stoga oni koji traže blagoslove Njegove milosti trebaju ih tražiti u Njegovo ime, izljevajući želju srca u pokajničkoj molitvi. Takva će molitva Gospoda nad vojskama podsjetiti na Isusove rane i tada će poteći svježa životodavna krv, simbol žive vode koja je tekla za Izrael. ...

Osvježavajuća voda koja izvire u isušenoj neplodnoj zemlji, čini da pustinja cvate i teče da daruje život onima koji propadaju, znak je božanske milosti koju samo Krist može dati i koja kao živa voda čisti, osvježava i jača dušu. Onaj u kojem prebiva Krist ima nepresušan izvor milosti i snage. (*Patrijarsi i proroci*, str. 342,343)

6. svibnja 2023.

Živa voda

“I svi popiše isto duhovno piće. Pili su naime iz duhovne stijene koja ih je pratila — a ta Stijena bijaše Krist.” (1. Korinćanima 10,4 — Varaždinska Biblija)

Krist ujedinjuje ove dvije slike. On je Stijena i On je Živa voda.

Iste se prekrasne, izražajne slike nalaze u cijeloj Bibliji. Sto-ljećima prije Kristova dolaska Mojsije je uputio na Njega kao Stijenu Izraelova spasenja (Ponovljeni zakon 32,15). Psalmist pjeva o Njemu i kaže: “otkupitelju moj”, “hridina silna, utočište”, “moje sklonište”, “hrid utočišta”, “okrilje srca moga”, “hrid utočišta moga”. U Davidovoj pjesmi Njegova je milost prikazana kao svježe “tihane vode”, “poljane zelene” po kojima nebeski Pastir vodi svoje stado. I ponovno, “potocima svojih slasti ti ih napajaš”, kaže on, “u tebi je izvor životni”. (Psalam 19,14; 62,7; 61,2; 71,3; 73,26; 94,22; 23,2; 36,8,9)

Mudri čovjek kaže: “Izvor mudrosti je bujica što se razlijeva.” (Izreke 18,4) Za Jeremiju Krist je “Izvor žive vode”, a prema Zahariji “otvorit će se izvor... da se operu od grijeha i nečistoće”. (Jeremija 2,13; Zaharija 13,1)

Izaija Ga opisuje kao “Stijenu vječnu” i “kao sjenu u žednoj pustari”. (Izaija 26,4; 32,2) I on bilježi dragocjeno obećanje slikovito prikazujući vodu koja je tekla za Izrael: “Ubogi i bijedni vodu traže, a nje nema! Jezik im se osuši od žeđi. Ja, Jahve, njih ću uslišiti, ja, Bog Izraelov, ostavit ih neću.” “Jer na žednu ću zemlju vodu izliti, i po tlu sušnome potoke.” “Jer će u pustinji provreti voda, i u stepi potoci.” Upućen je i poziv: “O svi vi koji ste žedni, dođite na vodu.” (Izaija 41,17; 44,3; 35,6; 55,1) I na posljednjim stranicama Božje riječi odzvanja ovaj poziv. Tu je rijeka života, bistra kao kristal, koja istječe iz Božjeg i Janjetova prijestolja, a milostivi poziv odzvanja vjekovima: “Tko je žedan, neka dođe; tko želi, neka badava uzme vode života.” (Otkri-venje 22,17) (*Patrijarsi i proroci*, str. 344)

13. svibnja 2023.

Bog u ljudskom tijelu

“I Riječ tijelom postala i nastanila se među nama. I mi smo promatrali slavu njegovu, slavu koju ima kao Jedino-rođenac od Oca — pun milosti i istine.” (Ivan 1,14)

Dok proučavamo dubok problem, usredotočimo se na najčudesniju pojavu koja se ikad dogodila na Zemlji i na Nebu — utjelovljenje Božjega Sina. (*S.D.A. Bible Commentary*, sv. 7, str. 904)

Samo je Krist mogao predstavljati Božanstvo. ... Sâm Bog mora se predstaviti čovječanstvu. Da bi se ovo dogodilo, naš Spasitelj ogrnuo je svoju božansku narav ljudskom. On je uzeo ljudsku narav jer Ga je samo na taj način čovječanstvo moglo shvatiti. Samo je ljudsko moglo doprijeti do ljudi. Živio je u skladu s Božjim karakterom u ljudskom tijelu koje je Bog pripremio za Njega. (*Isto*, str. 924)

Da je Krist došao u svojem božanskom obličju, čovječanstvo ne bi moglo podnijeti Njegovu prisutnost. Kontrast bi bio previše bolan, slava neizdrživa. Čovječanstvo ne bi moglo podnijeti prisutnost jednog čistog, blistavog anđela od jačine njegove slave; stoga Krist nije uzeo narav anđela; došao je u obličju čovjeka. (*Isto*, sv. 5, str. 1131)

Gledajući u Njega, mi vidimo nevidljivog Boga koji je ogrnuo svoju božansku narav ljudskom i tako potisnuo i ublažio svoju slavu, kako bi Ga naše oči mogle gledati a da naše duše ne nestanu pred Njegovim neublaženim veličanstvom. Mi vidimo Boga preko Krista, našeg Stvoritelja i Otkupitelja. Naša je prednost što možemo razmišljati o Kristu vjerom i vidjeti Ga kako stoji između čovječanstva i vječnog prijestolja. On je naš Zagovornik, prikazuje naše molitve i prinose kao duhovnu žrtvu Bogu. Isus je najveći bezgrešni posrednik i zahvaljujući Njegovim zaslugama, Bog i čovjek mogu biti povezani.

Krist je ponio svoju ljudsku narav u vječnost. On stoji pred Bogom kao predstavnik naše vrste. (*Isto*, sv. 7, str. 925)

20. svibnja 2023.

Djetešce iz Betlehema

“Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj — Krist, Gospodin. I neka vam ovo služi kao znak: Naći ćete Djetešce povijeno u pelenice gdje leži u jaslama!” (Luka 2,11.12)

Ne možemo razumjeti kako je Krist postao malo, bespomoćno Djetešce. Mogao je doći na Zemlju u takvoj ljepoti da se potpuno razlikuje od sinova čovječjih. Njegovo lice moglo je sjati od svjetlosti, i stasom je mogao biti visok i prekrasan. Mogao je zadiviti sve one koji bi Ga pogledali, ali ovo nije bio način na koji je Bog namjeravao da On dođe među sinove čovječje. Trebao je biti isti kao oni koji su pripadali ljudskoj obitelji i hebrejskom narodu. Njegove crte lica trebale su biti poput drugih ljudi i nije trebao biti toliko lijep da bi Ga ljudi izdvajali od drugih. Trebao je doći kao jedan od članova ljudske obitelji i stajati kao čovjek pred Nebom i Zemljom. Došao je zauzeti čovjekovo mjesto, žrtvovati sebe umjesto čovjeka, platiti dug koji su grešnici napravili. Trebao je živjeti čistim životom na Zemlji i pokazati da je Sotona izrekao laž kada je tvrdio da mu ljudska obitelj zauvijek pripada i da Bog ne može uzeti ljude iz njegovog stiska.

Ljudi su Krista prvo ugledali kao dijete. Njegovi roditelji bili su vrlo siromašni i On nije imao ništa više na Zemlji nego što imaju siromašni. Prošao je sve kušnje koje od rođenja preko djetinjstva i mladosti, pa sve do odrasle dobi prolaze siromašni i poniženi. ... Što više razmišljamo o tome kako je Krist postao dijete ovdje na Zemlji, sve se više divimo. Kako je moguće da je bespomoćno Djetešce u stalici u Betlehemu Božji Sin? Iako to ne možemo razumjeti, možemo vjerovati da Onaj koji je stvorio svjetove radi nas postao bespomoćno djetešce. Iako uzvišeniji od svih anđela, iako je podjednako veličanstven kao i Otac na nebeskom prijestolju, On je postao jedno s nama. U Njemu su Bog i čovjek postali jedno, i upravo u ovoj činjenici mi nalazimo nadu za našu palu vrstu. Gledajući na Krista u tijelu, vidimo Boga odjenutog u ljudsku narav, a u Njemu svu svjetlost božanske slave, obličje Boga Oca. (*The Youth's Instructor*, 21. studenoga 1895.)

27. svibnja 2023.

Svjetlo mladima

“Dijete je raslo i jačalo, napunjujući se mudrošću. I milost je Božja počivala na njemu.” (Luka 2,40)

Isusov primjer je svjetlo i mladima kao i onima u zrelim godinama, jer je On bio primjer u djetinjstvu i u mladosti. Od najranijih godina Njegov primjer bio je savršen. I u svojoj tjelesnoj i u duhovnoj naravi slijedio je božanski redosljed rasta koji je prikazan biljkom, kao što želi da svi mladi čine. Iako je bio Veličanstvo Neba, Kralj slave, postao je djetesce u Betlehemu i neko vrijeme bio bespomoćno novorođenče pod majčinom skrbi. Tijekom djetinjstva radio je poslove poslušnog djeteta. Govorio je i ponašao se u skladu s mudrošću djeteta, a ne odraslog čovjeka, poštujući svoje roditelje, ispunjavajući njihove želje usput im pomažući u skladu sa sposobnostima djeteta. Ali u svakom stadiju svojeg razvoja bio je savršen, s jednostavnom, prirodnom blagodaću bezgrešnog života. (*Youth's Instructor*, 25. svibnja 1909.)

Josip, a posebno Marija, neprekidno su imali na umu činjenicu da je njihovo Dijete božanskog podrijetla. Podučavali su Isusa u skladu sa svetim karakterom Njegove misije. Njegov nagon da čini dobro bio je stalni izvor zadovoljstva Njegovim roditeljima. Pitanja koja je postavljao navodila su ih da najiskrenije proučavaju velike dijelove istine. Njegove dirljive riječi o prirodi i Bogu prirode otvorile su i prosvjetlile njihov um.

Pogled Božjeg Sina često je počivao na stijenama i brežuljcima oko Njegovog doma. Bio je upoznat s poretkom u prirodi. Vidio je sunce na nebesima, mjesec i zvijezde kako ispunjavaju svoju svrhu. Pjevanjem je dočekivao jutarnje svjetlo. Slušao je kako ševa pjevuši melodiju svojem Bogu i pridružio je svoj glas slavljenju i hvaljenju. (*Youth's Instructor*, 8. rujna 1898.)

Tih i blag, izgledao je kao Onaj koji je odvojen. Kada god je mogao, odlazio je sam u brda i podnožja planina da bi razgovarao s Bogom prirode. (*Youth's Instructor*, 5. prosinca 1895.)

3. lipnja 2023.

Dijete u Hramu

“Zar niste znali da je moram biti u kući Oca svoga?” (Luka 2,4)

Kada je Krist imao dvanaest godina, otišao je sa svojim roditeljima u Jeruzalem na blagdan Pashe, i tijekom njihovog povratka izgubio se u mnoštvu. Nakon što su Ga Josip i Marija tražili tri dana, našli su Ga u Hramu “gdje sjedi među učiteljima, i sluša ih i postavlja im pitanja. Svi koji su ga slušali divili se njegovu umu i odgovorima.” (Luka 2,46.47) (*Youth’s Instructor*, 8. rujna 1898.)

Njegovi roditelji zapanjeno su slušali Njegova poticajna pitanja. ... Iako je zauzeo stav učenika, Krist je širio svjetlo svakom riječju koju je izgovorio. Tumačio je Pismo zamračenom umu rabina i davao im jasno svjetlo o Božjem Jaganjcu koji je ponio grijeha svijeta. Oštra, jasna pitanja djeteta donijela su navalu svjetla u njihovo pomračeno razumijevanje. Istina je zasjala kao jasno svjetlo na mračnom mjestu, dok je On primao i dijelio znanje o planu spasenja.

Jasno je naznačeno da je Krist rastao u znanju. Kakva se pouka za sve mlade nalazi u ovoj činjenici iz Isusovog života! Ako budu marljivo istraživali Božju riječ i preko Duha Svetoga primili božansko vodstvo, oni će moći dijeliti svjetlo drugima. ...

Marija, Isusova majka ... pitala je: “Sinko! Zašto si nam to učinio? Gle, otac tvoj i ja sa strahom smo te tražili.” Božansko svjetlo osvjetlilo je čovječanstvo kada je Isus podigao svoju desnu ruku i pitao: “Zašto ste me tražili? Zar ne znate da meni treba u onom biti što je oca mojega? I oni ne razumješe riječi što im reče.” (redci 48-50) Oni nisu razumjeli pravo značenje Njegovih riječi. Ali iako je bio Sin Božji, otišao je sa svojim roditeljima i došao u Nazaret i bio im poslušan. ... U dvanaestoj godini Duh Sveti bio je na Isusu i On je osjetio dio tereta svojeg poslanja zbog kojega je došao na naš svijet. (*Signs of the Times*, 30. srpnja 1896.)

10. lipnja 2023.

Čuvajte Spasitelja!

“Po završetku tih dana, kad su se vraćali kući, dječak Isus ostade u Jeruzalemu bez znanja svojih roditelja.” (Luka 2,43)

Nijedno djelo u Kristovom životu nije bilo nevažno. Svaki događaj u Njegovom životu bio je za dobrobit Njegovih sljedbenika u budućnosti. Događaj kada se Krist zadržao u Jeruzalemu uči nas važnu pouku. ...

Isus je poznao srca. Znao je da će, dok se gomila bude vraćala zajedno iz Jeruzalema, biti mnogo razgovora i susreta u kojima neće biti puno poniznosti i milosti, a Mesija i Njegovo poslanje bit će skoro zaboravljeni. Njegov je izbor bio da se vrati iz Jeruzalema samo sa svojim roditeljima; jer ako budu izdvojeni, Njegovi otac i majka imat će više vremena za razmišljanje o proročanstvima koja su se odnosila na Njegovu patnju i smrt u budućnosti. Nije želio da bolni događaji koje će iskusiti u trenucima kada bude prinosiso svoj život kao žrtvu za grijeh svijeta, njima budu novi i neočekivani. Odvojio se od njih prigodom povratka u Jeruzalem. Nakon proslave Pashe, tražili su Ga tugujući tri dana. ...

Ovo je pouka za sve Kristove sljedbenike. ... Kada se kršćani okupe i provode vrijeme zajedno, trebaju pomno birati riječi i djela da ne bi zaboravili na Isusa, i da ne bi provodili vrijeme nesvjesni činjenice da Isus nije među njima. Kada shvate svoje stanje, otkriju da su putovali bez prisutnosti Onoga koji im je mogao dati mir i radost u srcu, i onda provode dane vraćajući se unatrag tražeći Onoga koga su trebali čuvati u svojoj blizini svakog trenutka. Isusa nećete pronaći u društvu onih koji ne paze na Njegovu prisutnost i koji sudjeluju u razgovoru koji nema nikakve veze s njihovim Otkupiteljem. ... Svi imaju prednost ako je Isus u njihovoj blizini. Ako to čine, njihove riječi moraju biti odabrane, začinjene milošću. Pomisli njihovog srca moraju se disciplinirati tako da se bave nebeskim i božanskim stvarima. (*Youth's Instructor*, 21. studenoga 1895.)

17. lipnja 2023.

Ideal za cijelo čovječanstvo

“A Isus je napredovao u mudrosti, rastu i milosti pred Bogom i ljudima.” (Luka 2,52)

Krist je živio životom fizičkog radnika od najranijeg uzrasta. U mladosti je radio sa svojim ocem kao drvodjelja i tako je poštovao rad. Iako je bio Kralj slave, time što je imao skromno zaposlenje, osudio je lijenost kod svakog člana ljudske obitelji i uzdigao svaki rad kao častan i kristolik. ... Od djetinjstva je bio uzor poslušnosti i rada. Bio je kao ugodna zraka sunca u krugu obitelji. ...

Iako je Njegova mudrost zapanjila učitelje, On se ipak krotko pokorio svojim ljudskim skrbnicima. ... Znanje koje je svakog dana stjecao o svojem predivnom poslanju nije Ga spriječilo da obavlja najponiznije poslove. Veselo se laćao poslova koje obavljaju mladi u skromnim domaćinstvima, pritisnutim siromaštvom. Razumio je kušnje djece jer On je nosio njihove nedaće i probleme. Njegova namjera da čini dobro bila je čvrsta i postojana. Iako Ga je zlo kušalo, odbio je sudjelovati u bilo kakvom odvajanju od najstrože istine i poštenja. (*Signs of the Times*, 30. srpnja 1896.)

Krist je ideal cijelom čovječanstvu. Za sobom je ostavio savršen primjer djetinjstva, mladosti i zrele dobi. Došao je na Zemlju i prošao različite faze ljudskog života. Govorio je i ponašao se kao i ostala djeca i mladi, osim što nije činio ništa loše. U Njegovom životu nije bilo mjesta grijehu. Uvijek je živio u ozračju nebeske čistoće. ...

Kraj kućnog ognjišta Isus je primio obrazovanje ne samo od strane svojih roditelja, nego i od strane svojega nebeskog Oca. Kako je rastao, Bog mu je otkrivao sve više i više o velikom poslu koji stoji pred Njim. Ali bez obzira na svoje znanje o tome, On se nije uzoholio. Nikad nije nepoštovanjem prouzročio svojim roditeljima bol ili uznemirenost. Uživao je u tome da ih poštuje i bude im poslušan. Iako nije zanemarivao svoje veliko poslanje, On je poštovao njihove želje i pokoravao se njihovom autoritetu. (*S.D.A. Bible Commentary*, sv. 5, str. 1117,1118)

24. lipnja 2023.

Značenje Kristovog krštenja

“Tada dođe Isus iz Galileje na Jordan k Ivanu da ga on krsti.” (Matej 3,13)

Mnogi su došli k njemu [Ivanu] da prime krštenje pokajanja priznajući svoje grijehе. ... Krist nije došao priznati svoje grijehе, ali krivnja Mu je nametnuta kao zamjena za grešnika. Nije se došao pokajati za vlastita djela, nego u ime grešnika. ... Krist je pokazao poštovanje prema obredu krštenja time što se i sâm došao krstiti. Ovim činom On je sebe poistovjetio sa svojim narodom kao njihov predstavnik i poglavar. Kao njihova zamjena, On na sebe uzima njihove grijehе opterećujući sebe prijestupima, prolazeći putem kojim bi grešnik morao proći i čineći posao koji grešnik mora obaviti. ... Nakon što se Krist podigao iz vode ... otišao je na obalu Jordana i pognuo glavu u molitvi. ... Kao uzor vjernicima, i Njegovoj ljudskoj naravi, iako je bila bezgrešna, bila je potrebna potpora i snaga od Njegovog nebeskog Oca prije nego što će se posvetiti javnom radu kao Mesija. ...

Nikad prije toga anđeli nisu čuli takvu molitvu kakvu je Krist uputio prigodom svojega krštenja, i oni su bili više nego voljni da budu prenositelji Očeve poruke Sinu. Ali ne! Izravno od Oca stiglo je svjetlo Njegove slave. Nebesa su se otvorila i zrake slave počinule su na Sinu Božjem uzimajući obličje golubice koja je izgledala kao sjajno zlato. Obličje golubice bilo je simbol Kristove krotkosti i nježnosti. ... Iz otvora u nebesima doprle su riječi: “Ovo je Sin moj, Ljubljeni moj, koga sam odabrao.” (Matej 3,17) ... Bez obzira na to što je Božji Sin bio ogrnut ljudskom naravi, Jahve Ga je svojim glasom uvjerio da je On Sin Vječnoga. U ovoj objavi svojem Sinu, Bog prihvaća čovječanstvo kao uzvišeno zahvaljujući djelovanju Njegovoga ljubljenog Sina. (*Review and Herald*, 21. siječnja 1873.)

Kristova molitva na obali rijeke Jordana uključuje sve koji će ikad povjerovati u Njega. Obecanje da ste prihvaćeni u Ljubljenom odnosi se i na vas. Bog je rekao: “Ovo je Sin moj, Ljubljeni moj, koga sam odabrao.” (*S.D.A. Bible Commentary*, sv. 5, str. 1079)

“Ljudi ne dolaze u zajednicu s Nebom tražeći neko sveto brdo ili hram. Vjera se ne smije ograničiti na vanjske oblike i obrede. Vjera koja dolazi od Boga jedina je vjera koja vodi k Bogu. Da bismo Mu pravilno služili, moramo biti rođeni od božanskog Duha. To će očistiti srce i obnoviti um, omogućavajući nam da bolje upoznamo i više volimo Boga. To će nam dati dragovoljnu poslušnost svim Njegovim zahtjevima. To je pravo bogoslužje. To je plod djelovanja Svetoga Duha. Svaku iskrenu molitvu Duh oblikuje i Bog prima takvu molitvu. Kad god duša čezne za Bogom, pokazuje se djelovanje Duha i Bog će se otkriti takvoj duši. Bog traži takve poštovatelje. On čeka da ih primi i da ih učini svojim sinovima i kćerima.”

(Ellen G. White, *Isusov život*, 139)

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com